

alle andre Personer maa vige for dem. Og saa flyver Automobilet af Sted, — saa længe der er en Politibetjent i Nærheden forhaabentlig med kun lidt over den lovbestemte Fart, men naar der ingen Politibetjent er til Stede, sættes Farten op til det yderste, som Automobilet overhovedet kan yde. Og det er ikke blot i Udlandet, men ogsaa her i Landet, at der er sket og stadig sker alvorlige Ulykker med Automobiler. Det er ofte Tilfældet, at de, der kører med Automobiler, i denne Virksomhed vise en ganske forbavsende Hensynsløshed lige overfor andre Menneskers Liv, Ejendom og Helbred. Selvfølgelig er det meget langt fra, at det er alle Automobilister, men det gaar her saaledes, at de skikkelige Automobilister maa tage Skade og Hjemgæld ogsaa for de uskikkelige. Forholdet omkring paa vore Landeveje er nu, skønt det endnu langt fra er eksemplarisk, utvivlsomt blevet meget forbedret i det Par Aar, vi have haft Automobillov, naar man vil drage sig i Erindring, hvorledes Stillingen var i Aarene nærmest forud, før vi fik Automobilloven; og hvor dog Antallet af Automobiler var langt, langt ringere, end det er nu. Jeg tror derfor ligesom de fleste af de ærede Medlemmer, der have haft Ordet, at den Lov, vi have haft, har gjort god Gavn og Nytte, og jeg tror ligesom de fleste af de kommunale Raad, særlig Amsraadene, hvis Erklæring er indhentet og aftrykt i Lovforslaget, at den nugældende Automobillov i det hele og store har virket godt, og at det derfor vil være rigtigt ved den lovforeskrevne Revision at lægge den gældende Automobillov til Grund og kun gøre saadanne enkelte Forandringer, som Tid og Erfaring have vist ere hensigtsmæssige. Jeg skal, hvis det høje Ting finder det rigtigt, selvfølgelig ikke have det allermindste imod, at man ogsaa i denne Lov, som nu er under Behandling, indsætter en Bestemmelse om, at den skal revideres inden en vis Tid. Det er muligt, naar en saadan Tid er forløben, at det da kommer dertil, at man finder, at der kan gives mere los paa de faste Regler for Automobilkørsel — det er ogsaa muligt, at det modsatte vil være Tilfældet. Jeg fremkom med den samme Udtalelse, den Gang den nuværende Automobillov var til Behandling, og det har jo, saa vidt jeg skønner, vist sig, at man efter de Aar, der ere gaaede, og hvori den har været gældende, er kommen til det Resultat, at der ikke er nogen Anledning til at give los paa Reglerne, men at

der er Grund til i enkelte Tilfælde at stramme dem en lille Smule mere.

Om alle de Enkeltheder, som ere fremdragne her under Forhandlingen, skal jeg selvfølgelig være fuldkommen rede til at forhandle med det Udvalg, der maatte blive nedsat. Hvad § 4 angaar, om Bemyndigelse for Justitsministeriet til at foreskrive Brugen af Kontrolapparater, er Forholdet saa vidt mig bekendt det, at der har været gjort en Række Forsøg paa at opfinde Kontrolapparater, men at man endnu ikke er naaet til et Kontrolapparat, om hvilket det kan siges, at det baade er praktisk og sikkert. Men Muligheden for, at et saadant Apparat vil blive opfundet, ligger i sig selv meget nær, og naar der foreligger et, som baade er praktisk og sikkert, er det ganske vist Tanken, hvis Justitsministeriet faar den foreslaaede Bemyndigelse, at ville foreskrive, at et saadant Kontrolapparat skal anvendes paa Automobiler. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor Nummeret skal findes, tror jeg ikke, at Politidirektøren i København har Ret, naar han mener, at Nummeret skal findes paa Lygteglasset, thi dels frygter jeg for, at Bogstaverne da vanskelig ville kunne faa den fornødne Størrelse, dels frygter jeg ogsaa for, at Skinnet fra Lyset i Lygten vil i den Hast, hvormed Automobilet bevæger sig, gøre det vanskeligt at skelne Nummeret, hvorimod man bedre vil kunne skelne Nummeret, naar dette er anbragt paa selve Automobilet og derfra belyses. Der kan naturligvis ogsaa opstaa Tilfælde, hvor det er vanskeligt at skelne det der, men fuldstændig Sikkerhed for, at man under alle Omstændigheder kan se Nummeret, vil man vel overhovedet ikke kunne opnaa. — Spørgsmaalet, om de foreskrevne Straffebestemmelser burde være strengere, er naturligvis ikke noget Principspørgsmaal, og det vil der vistnok let kunne blive Enighed om. — Hvad det Spørgsmaal angaar, hvorledes man i paakommende Tilfælde skal standse en Automobilist, som overtræder Loven, maa jeg henvise til, at det allerede i Forslaget, ligesom i den nugældende Automobillov, i § 29 er foreskrevet, at man har Ret til at anvende Magt dertil, men jeg tror dog ikke, man skal gaa saa vidt, som af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) nævnte, at give Lov til at skyde paa Automobilerne. Det er, efter hvad det ærede Medlem oplyste, sket i Amerika — der synes det altsaa at være en Ret — og det er faktisk sket i Eng-